

128. Guldrupe kyrka.

Pl. 76.

Litteratur: S 77. P. A. Säve, Reseberättelse 1850 (ATA) nr 78: 4; H. Pipping, Om några gotländska runinskrifter (i: VHA Akad:s Månadsblad 1900), s. 53; O. v. Friesen, Anteckningar 1923 och 1924 (UUB); E. Wessén, Anteckningar 1944 (ATA); Sveriges kyrkor: Gotland Bd 4: 3 (1952), s. 376.

Äldre avbildning: P. A. Säve, teckning (i Atlas till a. a., nr 78: 4).

Runristningen finnes i det ursprungliga putslagret på norra tornbågsstödet; ristningens underkant befinner sig 1,50 m över golvet. I likhet med G 127 och 129 är inskriften påträffad av P. A. Säve, som i sin reseberättelse år 1850 skriver: »Dessa tvenne run-rader, som stå tätt öfver hvarandra, och af hvilka den öfre är 1 aln 18 Tum lång, och bestå af 2 tum höga run-tecken, äro i kalk-rappningen ritade på westra väggen mellan hög-kyrkan och torn-kammarn, åt norr, 2 alnar 12 Tum öfver golfvet.»

Av inskriftens två rader har den övre en nu synlig längd av 89 cm; den nedre raden är 38 cm. Runornas storlek är 4–5,5 cm. Inskriften är delvis mycket svårsläst på grund av skador i det sköra putslagret; särskilt i inskriftens vänstra kant äro skadorna svåra. Som redan v. Friesen har anmärkt, är inskriften delvis skadad genom rispning i runorna. Utan tvivel var denna inskrift bättre bevarad, då P. A. Säve undersökte den år 1850.

Inskrift (med det inom [] supplerat efter P. A. Säve):

[uil]lin ir : lyba : hut : iak : uil : gerra : legia : -ug -abbr -t : likit : ikinn : ...[skulin... : nn] :
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55
 syika : uir : biþ : um : us : i ...
 60 65 70 75

»Viljen I hörsamma vad jag vill göra ... Skolen i svika. Vi bedja oss i ...»

Till läsningen: Inskriftens början är fördärvad. Av 1 u synas två skadade stavar. Vid 2 i har putsen fallit bort; endast delar av huvudstaven skönjas. 4 l förefaller säkert. 10 y har förlorat bistavens nedre del. I 17 a finnes mitt på huvudstaven ett borrhål. 18 k är ej stunget. 22 g och 23 e äro säkra. I 28 e är punkten liten. R. 32 är skadad; den gör snarast intryck av p. Av r. 35 finnas numera på grund av putsbortfall endast svaga spår. R. 40 och 41 t svårt skadade och numera oläsliga; endast delar av huvudstavarna skönjbara. I 61 y finnes en rund fördjupning, möjligen huggen. 72 m har ensidig bistav. Efter 75 i finnas inga spår av ristning. — P. A. Säve anmärker till sin läsning: »Ehuru med största noggrannhet aftecknade, äro dessa rader svåra att uttolka.» — O. v. Friesen (1924): uilininir : lyba : hut : iak : uil : gerra : regia : þugr abrrat : lik : et : ikinnil uin suika : uir : biþ : um : us : i. v. Friesen kommenterar sin läsning på följande sätt: »Början kan jag alltså ej riktigt säkert läsa men trol. står uilinin». De två första runorna äro dolda »bakom läktarens stödjepelare». 15 t: »Trol. ensidig bistav.» 17 a: »En mkt djup prick vid bistavens ingång i huvudst.»

Endast brottstycken av denna skadade inskrift låta sig nu tolka. Ristaren har av allt att döma icke avslutat sin tydligen ganska hastigt nedkratsade inskrift.

129. Guldrupe kyrka.

Litteratur: S 76. P. A. Säve, Reseberättelse 1850 (ATA), nr 78: 2; H. Pipping, Om några gotländska runinskrifter (i: VHA Akad:s Månadsblad 1900), s. 55; O. v. Friesen, Anteckningar 1923 (UUB); H. Gustavson, Gotlands ortnamn (i: Ort-namnssällskapet i Uppsala årsskrift 1938), s. 41; N. Lithberg och E. Wessén, Den gotländska runkalendern 1328 (1939), s. 65; E. Wessén, Anteckningar 1944 (ATA).

Avbildning: P. A. Säve, teckning (i Atlas till a. a., nr 78: 2).